

Line Leonhardt

Ellen og premiereren

Alvilda

Indhold:

1. Velkommen tilbage efter ferien	11
2. Bornholm eller Berlin?	17
3. Er du misundelig?	23
4. Gode idéer	29
5. Gensyn med Mikkel	36
6. Lalandia	44
7. Ellens dilemma	48
8. Du fravælger os, Ellen!	52
9. Hvem får en solo?	58
10. Loppemarked	65
11. Kortene	70
12. Girlpower	76
13. Nissevenner	79
14. Det bliver et afbud	84
15. Er du også vild med Mikkel?	90
16. Kan du ikke bare droppe det?	95
17. Kostumeprøve	103
18. Brudte løfter	108

19. Julekortet	114
20. Duet	121
21. Han hedder Jokul	124
22. Det skal nok gå	127
23. Det var dengang	130
24. Må jeg være dubleant?	134
25. Midtimestem	137
26. Generalprøven	139
27. Skal jeg sige det til ham?	143
28. Premierer	147
29. Sidste forestilling	150

Kapitel 1

Velkommen tilbage efter ferien

Ellen åbner døren ind til klasselokalet, og da hun ser Mathilde og Astrid, springer hun i armene på dem. Det er første skoledag efter efterårsferien i 7. klasse, og det føles, som om det er hundrede år siden, hun har set sine veninder. En uge føles som millioner af år.

”Åh, hvor er det bare godt at se jer!” siger Ellen. Det er præcis lige så skønt at ses efter en ferie, som dengang de var små og gik i nulte og mødtes efter sommerferien i første klasse. Dengang var det selvfølgelig kun Ellen og Astrid, for Mathilde startede først senere i klassen.

Ellen har savnet dem helt vildt i ferien. De sidste dage var så kedelige. Fiona ville hele tiden lege med dukker, og hun kunne ikke rigtig sige fra over for sin lillesøster. Fiona forstår ikke helt, at Ellen ikke gider lege med dukker længere. Hun vil hellere sidde på

sit værelse og tegne, høre musik, drikke te og læse i nogle af mors blade.

Ellen ser på Mathilde, og hendes mave snører sig pludselig sammen. Hvordan skal hun fortælle hende, at hun har fået en rolle i Eventyrteatrets juleshow? Hvad nu, hvis hun bliver sur? Ellen kan tydeligt huske, hvor skuffet Astrid blev, da hun ikke kom ind på Eventyrteatrets dramaskole. Og hvor skuffet Mathilde blev, da hun ikke blev udtaget til showholdet, og så brækkede hun ovenikøbet benet. Det var ret synd for hende. Derefter lagde hun Ellen på is. Det var ret hårdt at være uvenner.

Ellen beslutter sig for at sige det på et andet tidspunkt og ryster tankerne væk. I stedet tænker hun på Mikkel og smiler for sig selv. Mikkel med det brune hår og de mørke øjne. Søde Mikkel. Hun kan stadig huske den følelse, der opstod i hende, da han smilede til hende på dramaskolen. Åh, hvor bliver det bare godt at komme i gang med at øve til den juleforestilling. Og at se Mikkel igen.

Sportspigerne, Lea, Anastasia og Karoline, står sammen i hjørnet i deres nye sportstøj. ”Hva’ så, skal I spille kamp i dag?” siger Carl, og hans tvillingebror, Johan, griner højt.

”Mathilde, ved du, hvor vi skal sidde?” Cornelia smiler sødt. Hun spørger altid kun Mathilde.

”Du skal sidde der,” siger Carla og Cathrine i kor og peger på et navneskilt på en af stolene, mens de glori ned i deres spritnye mobiler. De har så mange penge hjemme hos dem.

”Ej, navneskilte, hvad sker der lige for det?” udbryder Cornelia og tager sit navneskilt op. ”Hvor gamle tror de lige, vi er?” Ellen, Mathilde og Astrid knækker sammen af grin.

”Totalt barnligt,” siger Astrid.

”Hej!” siger Sofia og sætter sig ved siden af Ellen. ”Se lige, jeg har fået de fedeste spåkort!” Hun begynder at rode i sit røde net. Alle pigerne bruger et net som skoletaske. Det er kun drengene, der bruger almindelige skoletasker.

Louis sparker en bold hen mod Max og Adam, der returnerer, så deres nye historielærer, Hans-Henrik, er lige ved at få den i hovedet.

Tobias G. griner fjoget. Ellen nikker mod Astrid. Tænk, at Ellen engang har været vild med ham.

”Okay,” siger Hans-Henrik og holder bolden i hænderne. ”I kan hente bolden på skolelederens kontor efter skole.”

Louis måber. ”Kan vi så ikke få den, så vi kan spille i pausen?”

Hans-Henrik ser surt på ham. ”Hvis du vil have

din bold i pausen, vil jeg anbefale, at du ikke spiller med den i klasselokalet, for så kan du hente den på kontoret efter skole. Eller når du går ud af 9. klasse, hvis det sker igen!”

”Øv,” siger Max.

”Kæft, hvor strengt!” mumler Adam.

”Velkommen tilbage efter ferien,” siger Hans-Henrik og kigger ud over klassen. ”Jeg håber, I har nydt det. Vi begynder lige med en opstartsprøve.”

Ellen ser på arket. *Opstartsprøve udskoling.*

”I får kun fem minutter til den,” siger Hans-Henrik.

”Hvad?” siger alle i munden på hinanden.

Der er tyve spørgsmål i alt. Ellen skynder sig at gå igang.

Der er alle mulige forskellige opgaver.

”Skriv dit navn i øverste højre hjørne”, ”Sæt en cirkel om dit navn” og ”Tegn fem små firkanter i øverste venstre hjørne”.

Sådan fortsætter testen. Da der er gået tre minutter, er Ellen kun nået til opgave 10, ”Tegn en trekant om det kryds, du lige har sat”.

Og lige med et siger Hans-Henrik så. ”Ja, så er tiden gået. Alle skal lægge blyanterne på bordet og se op.”

”Ej, okay, vi havde jo slet ikke nok tid,” hvisker Mathilde.

Ellen nikker. "Sindssygt."

Hans-Henrik gennemgår testen. Det viser sig, at opgave 19 er der, hvor det hele giver mening. Ellen nåede bare kun til opgave 11.

"Er der nogen, der vil læse op, hvad der står?" siger Hans-Henrik.

Ellen ser ned på papiret.

"Opgave 19. Efter omhyggeligt at have gennemlæst dette nøjes du med at besvare opgave 1."

"Så dem, der læste hele papiret igennem, inden de begyndte på testen og herefter kun svarede på spørgsmål 1, har bestået opstartsprøven."

"Yes!" siger Astrid og strækker begge arme op over hovedet. "Jeg klarede den!"

Hans-Henrik ser ud på dem alle sammen og smiler. "Jeg ville altså aldrig lave sådan en seriøs prøve så tidligt på året. Det var ment som en sjov leg!"

Ellen ser på Mathilde med øjne, der signalerer "som om det her skulle være sjovt?"

Astrid er hurtig. "Men vi skal vel også lige lære at læse det med småt, ik'?" Hun smider ikke sin sejr væk uden kamp.

"Der er selvfølgelig en pointe i at gennemlæse tingene, inden man kaster sig over det, men det skal I nok få lært her i udskolingen," siger Hans-Henrik. "Det

kan du jo have ret i." Han smiler til Astrid. "Nu kan vi gå i gang med at tale om historie. Hvad er historie egentlig?"

Kapitel 2

Bornholm eller Berlin?

Ellen vælter ind ad døren i klassen næste morgen. Åh nej, tænker hun, da hun møder Charlottes alvorlige lærerblik.

”Ej, come on. Får jeg fravær? Klokkeren er jo kun fem minutter over?” udbryder Ellen. Men hun kender godt svaret. Charlotte har allerede forklaret dem om fraværsreglerne i 7. klasse.

”Ja, Ellen. Det her er 7. klasse,” siger Charlotte. ”Men du får jo kun fravær for første lektion.”

Ellen dumper ned mellem Mathilde og Astrid. Totalt uretfærdigt. Det er ikke engang hendes skyld. Hun blev vækket helt vildt sent, selvom hun havde sagt, at hun både skulle i bad og pakke taske.

”Godt,” siger Charlotte og smiler. ”Jeres forældre har skrevet under på, at I må få udleveret en computer.” Hun peger over i hjørnet på en rullevogn fyldt med computere. ”Der står navn på dem alle sammen.

Jeg råber jer lige op, så kan I hente en hver. Pas godt på den.”

”Endelig,” siger Astrid. ”Vi skulle have haft dem lige efter sommerferien.”

”De har godt nok også været længe undervejs!” siger Mathilde.

”I har ret,” siger Ellen også, selvom hun ikke rigtig har savnet en computer.

Da alle har fået deres computer, fortsætter Charlotte: ”Okay så. Inden I går i gang med novelleemnet, som vi fortsætter med i et stykke tid, skal vi tale om lejrskolen i 8. klasse. Som jeg nævnte til forældremødet, så må der *ikke* være egenbetaling til lejrskolen. Så I skal altså selv samle penge ind til klassekassen i løbet af skoleåret.”

”Tåbeligt,” udbryder Adam.

”Vores forældre kan da bare købe nogle lommeletter. Og så kan vi sælge hver pakke for 2000 kr. Så er det hurtigt klaret!” Tobias G. ser ud, som om han har fået den mest geniale idé.

”Jeg synes bare, vi skal tage det som en oplevelse,” siger en af sportspigerne. ”Henne i klubben sælger vi kager til kampene. Sidst tjente vi så meget, at vi kunne komme til Verona-Cup i Italien.”

”Okay. Er der nogen, der har gode idéer til, hvordan

vi kan tjene penge til lejrskolen?” spørger Charlotte ud i klasserummet.

”Måske kan vi lave et kagebord til julemarkedet?” foreslår Astrid.

Mathilde nikker. ”Ja, så kan vi tjene kassen på at sælge muffins!”

”Ja, altså, nu tjener man vist ikke kassen på at sælge muffins,” griner Charlotte. ”Men idéen er faktisk ret god. Nå, men jeg inddeler jer i nogle grupper. Hver gruppe skal komme med et konkret forslag til, hvordan vi kan samle penge ind.”

Ellen bliver sat sammen med Astrid, Mathilde, Cornelia og Sofia. De vælger at gå videre med Astrids idé om at sælge kager til skolens julemarked.

”Det bliver så fedt med den lejrskole,” siger Ellen.

Mathilde nikker ivrigt. ”Og også ret fedt, at vi er sluppet for de små fra indskoling og mellemtrinnet herovre i udskoling, ik’?”

”Bare vi kan komme til udlandet,” siger Astrid. ”Måske til Bali på sådan et sted med pool eller til New York eller sådan noget!” Hun slår ud med armene og griner af sig selv, for hun kan godt høre, at det lyder lidt overdrevet. Sidste år kom de andre 8.-klasser ikke uden for Europa.

”Mon ikke det er mere realistisk med Bornholm

– eller måske Berlin, hvis vi får samlet helt vildt meget ind?” siger Mathilde.

”Bornholm!” griner Ellen. ”Vi må sørge for at få helt overdrevet succes med de muffins. Kender I en god opskrift?”

Med et ringer klokken, og alle styrter ud af klassen.

”Vi fortsætter med at snakke om gode idéer i morgen!” Charlotte råber for at overdøve elevernes skramlen med stole og borde. ”Husk at tænke over det derhjemme.”

Astrid, Mathilde og Ellen står sammen uden for skolen.

”Skal vi være sammen i dag hjemme hos mig?” spørger Ellen. ”Så kan vi måske tænke lidt over det med lejrskolen?”

”Jeg kan ikke i dag,” siger Astrid. ”Vi skal besøge nogle af min fars venner. Totalt lamt. Og jeg *skal* åbenbart være med.”

”Jeg kan godt,” siger Mathilde og smiler. ”Men øv, Astrid. Vi må snart finde på noget, hvor vi alle tre kan være sammen.”

”Tak, I er søde!” Astrid svinger sit net over armen. ”Vi ses. Jeg skal til valgfag nu, så min mor henter mig.”

”Hvilken skole ligger dit valgfag på?” spørger Mathilde.

”Østervang,” svarer Astrid. ”Jeg fik hjemkundskab. Min tredjeprioritet. Virkelig unfair!”

Ellen og Mathilde ser på Astrid. Det er så ærgerligt, at det kun var Mathilde og Ellen, der fik yoga som valgfag.

”Måske kan du få nogle gode kageopskrifter,” siger Ellen.

”Ja. Men prøv at spørge læreren, om ikke du kan få de nemme,” siger Mathilde.

De kommer alle sammen til at grine.

”Kan I huske det med kanelsneglene?” griner Ellen.

Ellen, Astrid og Mathilde bagte kanelsnegle hjemme hos Mathilde før ferien. Det tog dem en hel time at rydde op, efter at de havde været i gang i køkkenet.

”Måske kan du komme med i ’Den store bagedyst?’” siger Mathilde.

”Klart!” siger Astrid og knytter hånden. ”Jeg skal vist bare lige øve mig lidt først!”

”Kram,” siger Ellen og lægger armene om Astrid. ”Du er ikke sur på os, vel?”

Astrid griner. ”Nej, nej! Det er jo bare mine to bedste venner, der skal hygge sig sammen til valgfag

hver eneste uge i et helt år, mens jeg skal være sammen med nogle af klassens barnlige drenge!”

”Ja, det er så nederen,” siger Mathilde.

”Men hey, det er jo ikke jeres skyld.” Astrid går over mod parkeringspladsen. ”Vi ses!” råber hun og suser afsted.

Kapitel 3

Er du misundelig?

”Måske skal vi også bage noget?” siger Ellen, da de står hjemme i hendes køkken.

”Det kan vi godt,” siger Mathilde.

Ellen åbner den nederste skuffe, hvor alle bageingredienserne ligger.

”Hvad med kanelnegle?” foreslår Ellen. Hun tager børnebagebogen ned fra hylden. ”De her opskrifter er så enkle, at selv små børn kan bage efter dem.” Ellen peger på de sjove tegninger på forsiden. Bogen er ret sød, selvom hun pludselig synes, hun er lidt for stor til den, når hun viser den til Mathilde.

”Hej, Ellen, hej, Mathilde,” siger Fiona, der i det samme kommer ud i køkkenet med Ellens mor bag sig.

”Nå, er I allerede hjemme?” siger Ellens mor, mens hun tager jakken af. ”Af med skoene, Fiona, og husk at vaske hænder.”

Ellen mimer sin mor. ”Samme remse hver eneste dag!”

Mathilde griner. ”Sådan er min mor også.”

”Hvad skal I to så i gang med? Er det kanelnurrer?” smiler Ellens mor.

”Det hedder kanelnegle!” retter Ellen.

”Man kan altså godt sige begge dele,” griner Ellens mor og går ud af køkkenet. Hun kommer tilbage med to kæmpe stofposer med madvarer.

”Vi kan også bare bage en anden dag,” siger Ellen. Mathilde nikker.

”BAGE! Må jeg være med?” råber Fiona, selvom hun står lige ved siden af dem. ”Hva’? Må jeg, Ellen? Be-be?” Fiona gør sin stemme sukkersød.

”Nej, vi skal ikke bage alligevel. Vi går ind på værelset!” Ellen skynder sig at tage Mathilde under armen.

”Skal vi så lege med dukker?” spørger Fiona og følger efter dem ud af køkkenet.

”Nej. Vi leger ikke, Fiona.” Ellen vender sig omkring og ser strengt på sin lillesøster. ”Vi skal desværre lave lektier. Gå ud til mor, ik?”

”Øv,” siger Fiona surmulende.

”Skal jeg sætte musik på?” Ellen tager sin mobil frem og kobler den til højttaleren. ”Jeg har en ret god playliste.”

Mathilde sætter sig på sengen. ”Synes du ikke, der er ret meget at holde styr på i 7. klasse?”

Ellen nikker. ”Jeg tjekker MinUddannelse hele tiden, fordi mor mener, at det er godt at have styr på årsplanerne. Der bliver bare ved med at komme lektier og nye ting på den ugeplan hver eneste dag. Det er, som om man ikke rigtig kan have et liv uden for skolen.”

”Ret crazy.” Mathildes blik søger væk. Hun rejser sig og tager brevet, der ligger på skrivebordet. ”What. Rolleliste til *En eventyrlig juleferie*,” siger hun. ”Hey, hvorfor har du ikke sagt noget som helst om det?”

Ellen smiler lidt forlegent. ”Jah, jeg tænkte ikke lige, at jeg skulle sige det. Altså, jeg vil jo gerne sige det, men ...”

Ellen tænker på, hvor vred Mathilde blev, da Ellen fik en plads på showholdet, og hvor lang tid hun bar nag. Hun har ikke lyst til at rippe op i alt det nu. Måske skal hun forsøge at skifte emne eller spille dum, men inden hun får sagt noget, er Mathildes stemme helt oppe i det røde felt.

”Så du tænkte, at jeg ville blive misundelig, og derfor sagde du det ikke til mig, eller hvad?” Mathildes tone er hård. Stemmen skærer ind i øret, helt ind i hjertet.

”Nej. Men jeg tænkte, at det var ærgerligt, at du

ikke er med på showholdet,” siger Ellen stille. ”Er du ked af, at du ikke er med i et af juleshowene?”

Ellen rækker armene ud til et knus, men Mathilde trækker sig væk.

”Selvfølgelig er jeg ked af det, Ellen. Det er jo showholdet, der har givet dig en rolle i et af juleshowene. Helt ærlig. Ville du ikke også være blevet ked af det?”

”Jo ...” mumler Ellen.

”Så er det jo også et ret dumt spørgsmål, ik’?” afbryder Mathilde hende spidst. Hun lyder lidt som Ellens mor, når hun er vred.

Mathilde rejser sig og går hen til døren. ”Nå, men jeg skal vist også hjem og lave lektier.”

”Nu?” siger Ellen og rynker på næsen. ”Du er jo næsten lige kommet. Vi kan da lave lektier sammen?”

”Ja, men som du selv siger, så tager skolen jo al ens tid, ik’?” siger Mathilde. ”Jeg kan nok bedre koncentrere mig alene.”

Ellen går efter Mathilde og giver hende et knus, da hun står i døren med jakken og tasken på.

”Vi ses i morgen,” siger Ellen og forsøger at fange Mathildes blik.

”Vi ses,” siger Mathilde køligt og skynder sig afsted.

Det er, som om Ellens hjerte er punkteret. Bare de nu ikke skal være uvenner igen. Faktisk har hun lidt

svært ved at forstå, hvorfor Mathilde bliver så sur på hende. Mathilde var jo også til den udtagelsesprøve, så hun ville jo også have været glad, hvis det var hende, der nu skulle være med i et juleshow. Tankerne kører rundt i Ellens hoved, da hun går tilbage mod værelset.

”Skal vi lege nu?” spørger Fiona. Hun har gemt sig ved døren. ”Eller se *Ballarina*? Please, Ellen, så må du holde min dukke.”

Ellen smiler. ”Ellers tak. Den må du godt selv holde.” Fiona ser så sød ud, som hun står der med dukken under armen. ”Men vi kan godt se *Ballarina*.”

”Jaaa!” Fiona hopper op og ned af glæde. ”Den er så god, Ellen. Ved du, hvad den handler om?”

”Jeg kan ikke rigtig huske det,” lyver Ellen.

”Den handler om en pige, der drømmer om at blive balletdanser, og så er der alle mulige, der er misundelige og sure, og det er vildt svært for hende at klare det, og hun er også fattig ...”

”Nå ja, nu kan jeg huske det,” afbryder Ellen. ”Vi kan godt se den, men jeg skal lave lektier bagefter.” Ellen tager Fiona i hånden, og sammen går de ind i stuen.

Mens filmen kører, kan Ellen ikke lade være med at tænke på Mathilde. Bare hun nu ikke er sur. Ellen tager mobilen frem. Måske skal hun sende en besked

til Mathilde? Eller et sødt billede? Nej, det er nok bedst, at hun ikke gør noget. Men måske skulle hun ringe til Astrid. Måske kan hun forstå Ellens situation? Bare Mathilde nu ikke har nået at sladre til Astrid, og at Astrid så også er sur på Ellen. Det er den værste følelse i verden, når ens veninder er sure på en.

Imens Fiona putter sig tæt ind til Ellen, tænker hun på næste skoledag, hvor hun skal møde Mathilde og Astrid igen. Tankerne får maven til at snøre sig sammen.